

Henrik Eriksson

Härkestipendiat 2014. Ahlbergshallen i Östersund

Henrik Eriksson var Härkestipendiat på Frösön sommaren 2014. Nu ställer han ut på Ahlbergshallen i Östersund. Det är en blandning av installation, objekt, målningar och skulpturer. Många av verken har en skulptural grund med en komplex materialblandning. Aluminium förstärks genom lager och laseringar av spridda material. Verken växer fram både bakifrån och på ytan och det är omöjligt att stå still och betrakta utställningen. Det behövs en rörelse i betraktaren om hela bildvärlden ska bli tillgänglig, annars träder inte verken fram. Konvexa och konkava former på ytan i aluminiumet och i måleriet skapar rum i rum där bildvärlden växer. Jag anar att den underliggande tekniken och personliga taktiken utarbetats till en strategi för att tänja i måleriets förutsättningar.

I verket "Frösön" skymtar ett Storsjöodjur fram. Eriksson berättar att han är missnöjd med figuren, men då han har som princip och metod att acceptera det som blir fult och fel låter han måleriet och processen gå vidare och arbetar istället med andra delar av målningen. Ögat ges ingen ro. Linjer och ramverk är inte raka utan klipps av, böjer sig i vissa linjer och kränger i andra. Effekten blir att verken tar tag i hela rummet och skapar spänningar mellan utställningsväggarna och konstverken.

Bildvärlden är enligt Eriksson själv mest landskap. Men landskapen är öppna och fria för tolkningar. Jag ser växter och skogsrum. Aluminiumets silverglans är förförisk. Aluminiumet är hemtam som material, men det som Eriksson använder är dock mycket tjockare och har experimenterats fram för att nå rätt tjocklek.

Det är en inspirerande och fin utställning.

Text och foto är Linda Petersson

Volym 2016-04-18